

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji 1953 m. gruodžio mėn. 9 d., trečiadienis Kaina
metai **№ 97 (760)** 15 kp

Sėkmingai užbaigti ūkinius metus

Vykdam TSKP CK rugsėjo Plenumo ir Lietuvos KP CK VII plenumo nutarimų išskeltus uždavinius, keliant mūsų socialistinį žemės ūkį į tolesnę išvystymo pakopą, didinant visų žemės ūkio šakų pajamingumą, gausinant kolūkių visuomeninį turta, didelę reikšmę turi savalaikis visų žemės ūkio darbų atlikimas.

Šiuo metu prieš rajono kolūkius stovi tokie svarbūs uždaviniai, kaip kūlimo darbų vykdymas ir grūdinių kultūrų, pašarinių žolių bei linų sėklų supylimas į sėklų fondus. Eilės kolūkių valdybos šioms svarbioms ir atsakingiems uždaviniams įvykdyti skiria daug dėmesio. Dabar šiuose kolūkiuose visas dėmesys skiriamas sėklų supylimui, o taip pat jų valymui. Neblogai vykdomi derliaus kūlimo darbai „Šetekšnos“, „Aukštaičių“, „Pirmūno“ ir kt. kolūkiuose. Lygiagrečiai su kūlimo darbais vykdomas ir sėklų fondų sudarymas, remontuojamas žemės ūkio inventorių, ruošiamasi ūkinį metų užbaigimui ir inventurizacijai.

Kūlimo darbuose labiausiai atsilieka „Ateities“, „Žalgirio“, „Artojo“ kolūkiai. Šių žemės ūkio artelių valdybos neskliria reikiamo dėmesio kūlimo darbams. Čia nepatenkinamai vyksta sėklų fondų sudarymas. Pašarinių žolių sėklos nevalomos ir nesupilamos į sėklų fondus; panašioje padėtyje randasi ir linų sėklų supylimas.

Nemaža dalis kaltės dėl grūdinių, pašarinių žolių ir linų sėklų nepatenkinamos supylimo eigos tenka Kupiškio MTS ir Skapiškio MTS vadovams. Vis dar pasitaiko faktų, kad blogai dirba kolūkių aptarnaujančios kuliarnosios mašinos. Mašinų traktorių stočių mechanizatoriai nesuteikia reikiamos pagalbos kolūkiams sėklų valyme, kas ypač liečia pašarinių žolių ir linų sėklas.

Supilti sėklų fondai

Gruodžio 1 d. Troškūnų rajono K. Štaro vardo sėklininkystės kolūkis baigė sėklų fondo supylimo planą. Artelės aruoduose saugoma 634 centneriai gerai išvalyti ir surūšiuoti sėklų. Sėklų fondas sudarytas iš „Gražučių“ veislės kviečių, „auksinių“ miežių, „girūnių“ avižų. 73 tonas kolūkyje išaugintų veislinių sėklų gaus

Kaip rodo praėjusių metų patyrimas, kolūkiniai sėklų fondai turi būti supilami į gerai paruoštus sandėlius. Pavyzdžiui, pereitais metais „Vedrupio“ kolūkyje dėl kolūkių valdybos bei sandėlininkų kaltės didelė sėklų kiekiai buvo supilti į tam nepritaikytus, neatremtuotus sandėlius, ko pasekoje daug sėklinių grūdų nustojo sėklinės vertės.

Kolūkių valdybų, žemės ūkio specialistų ir MTS vadovų pareiga artimiausiu laiku rajono kolūkiuose organizuoti spartų derliaus kūlimą, sėklų valymą bei jų supylimą į sėklų fondus, nukreipiant visas jėgas sėkmingam ūkinį metų užbaigimui, kas sudarys pagrindą tolimesniam visuomeninio ūkio išvystymui. Atsiliekančiuose kolūkiuose derliaus kūlimas turi būti baigtas artimiausiomis dienomis.

Reikia pažymėti, jog didelę atsakomybę už kolūkių pasirošimą pavasario sėjai neša žemės ūkio specialistai, kurie turi suteikti konkrečią paramą visuose kolūkinės gamybos baruose, išskirti kolūkių valdybų daromas klaidas bei trūkumus jų darbe ir imtis priemonių jiems pašalinti. Visos pastangos turi būti skiriamos tam, kad visi veisliniai aukštų kondicijų grūdai būtų supilti sėklai. Taip pat būtina vesti sėklų saugojimo ir priežiūros sandėliuose kontrolę, kad sėklos nesukaistų ir nenustotų daigumo. Be to, kolūkiuose dar per mažai dėmesio skiriama durpių paruošimui ir išvežimui į laukus, komposto, pelenų bei kitų vietinių trąšų sukaupimui.

Kolūkių partinės ir komjaunimo organizacijos ir agitatorių kolektyvai turi plačiai nušviesti žemės ūkio artelių narius TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimo išskeltuosius uždavinius ir organizuoti kolūkiečius jų vykdymui.

kitos rajono žemės ūkio artelės.

Pusė rajono kolūkių baigė sėklų fondų sudarymą. Jų tarpe — „Nevežio“, „Pažangos“ ir kitos žemės ūkio artelės. Šiuose kolūkiuose pasėlių plotai vidutiniškai padidės 70 ha.

Pavasario sėja bus atlikta kondicine sėkla.

(ELTA).

Buvę Tarybinės Armijos kariai vyksta darbui į kaimą

RIETAVAS, gruodžio 7 d. (ELTA). Daugelis sugrįžusių į gimtinę buvusių Tarybinės Armijos karių pareiškė norą dirbti kolūkiuose ir mašinų traktorių stotyse.

Jaunesnysis agronomas, demobilizuotas karys B. Jonušas pradėjo dirbti „Spalio“ kolūkyje. Tokiose pat pareigose Molotovo vardo sėklininkystės žemės ūkio artelėje dirba buvęs Tarybinės Armijos karys drg. Vencevičius. Neseniai sugrįžęs iš Tarybinės Armijos drg. Žilevičius dabar MTS remontuoja traktorių, o pavasarį dirbs jais kolūkiuose, drg. Biržantas remontuoja inventorių Laukuvos mašinų traktorių stotyje. Daug buvusių karių jau dirba šoferiais kolūkiuose.

12 demobilizuotų Tarybinės Armijos karių, jiems pageidaujant, nukreipti mokytis į Šilutės žemės ūkio mechanizacijos mokyklą. Čia jie įsigys traktorininkų, kombainininkų ir mechanikų specialybes.

Didėja prekių apyvarta

ŠEDUVA, gruodžio 7 d. (ELTA). Per vienuolika šių metų mėnesių rajono vartotojų kooperatyvas pardavė kolūkiams, tarybinėms ūkiams bei atskiriems kolūkiečiams 110 tonų cemento, 22 tonas geležies, 280 tukstančių plytų daugiau, negu per visus 1952 metus. 2,4 karto daugiau, negu pernai, realizuota galio ir šiferio.

Per paskutiniuosius mėnesius kooperatyvo parduotuvės rajono gyventojams realizavo dviračių, motociklų, radijo imtuvų, įvairių laikro-

Remontuojamas inventorių

Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvaus vakaro remontuojamas žemės ūkio inventorių „Aukštaičių“ kolūkių antros laukininkystės brigados kalvė. Čia žemės ūkio inventorių remonto darbus atlieka prityręs kalvis P. Savickas. Jau atremontuota nemaža plūgų, akėčių, ratų, vežimų ir kt. Artimiausiu metu bus užbaigtas rogių remontas. Kalvio P. Savicko atremontuotas inventorių pasižymi tvirtumu.

P. PETRAUSKAS

Supiltas sėklų fondas

Sparčiai supilama veislinė sėkla „Aušros“ kolūkyje. Čia jau supilta 543 cent aukštų kondicijų vasarinių grūdų. Taip pat sudaromi bulvių sėklos fondai. Bulvės sėklai atrenkamos iš vėžiui atsparios „Ostboto“ veislės. Pašarinių žolių sėklos kolūkyje jau paruošta beveik 1,5 tonos.

Žemės ūkio artelės nariai pavasario sėją atliks aukštų kondicijų sėkla, kas toliau pakels grūdinių kultūrų derlingumą, sustiprins kolūkių ūkiniai.

A. VĖTAITĖ

TARYBŲ LIETUVOJE

Didelis dėmesys paukštininkystės vystymui skiriamas Pasvalio rajono „Rudonosios žvaigždės“ kolūkyje. Čia pastatyta nauja tipinė paukštininkystės ferma. Kolūkis jau pristatė valstybei daugiau kaip 5.000 kiaušinių virš metinės užduoties. Iki š. m. pabaigos numatoma papildomai realizuoti 9.000 kiaušinių. Nuotraukos: paukštininkystės fermos vedėjas komunistas K. Vainauskas (dešinėje) ir paukštininkė A. Samukaitytė ruošiasi išsiųsti eilinę kiaušinių partiją.

J. Baltmano nuotrauka. (ELTA).

džių bei kitų kultūrinių prekių už 200 tukstančių rublių daugiau, negu pernai.

Žymiai išaugo vilnionių, šilkinių audinių, gatavų rūbų ir avalynės pardavimas. Šių prekių parduota už milijoną rublių daugiau, negu 1952 metais.

Dabar kiekviename antrame rajono kolūkyje ir visuose tarybinuose ūkiuose yra rajono kooperatyvo parduotuvės. Jų tinklas dvigubai didesnis, negu 1950 metais.

Neseniai Šeduvoje atidaryta dar viena specializuota

avalynės ir dvi įvairių prekių parduotuvės.

Remontuojamas žemės ūkio inventorių

MAŽEIKIAI, gruodžio 7 d. (ELTA). Ruošdamiesi pavasario sėjai eilė rajono kolūkių pradėjo remontuoti žemės ūkio inventorių. „Gegužės Pirmosios“ žemės ūkio artelės kalviai drg. drg. Paabrėža, Lukošius ir Petrauskas atremontavo 16 dvivagių plūgų, 2 sėjamasias, 11 akėčių ir daug kito smulkaus inventoriaus. Darbo užduotis jie įvykdė 140—160 procentų.

Apie 30 procentų žemės ūkio inventoriaus atremontavo „Tarybinės žvaigždės“ kolūkių IV laukininkystės brigados kalvis drg. Undžys.

Naujos žuvų veislės respublikos vandenyse

Respublikos ežeruose ir upėse aklimatizuojamos naujos žuvų veislės. Šią vasarą į Nemuno žiotis ties Rusne buvo paleista tukstantis sterilių metinukių, kurios veisiasi Šiaurės Dvinoje. Sterlės jau priaugo po 300—400 gramų.

Neseniai į Simno ir Obelijos ežerus aklimatizavimui suleista daug Kaspijos sazanų. (ELTA).

TRUMPAI

800 gramų vidutinio paros svorio priaugimo pastekė iš kiekvieno 40-ties jai priskirtų veršelių Telšių rajono „Tarybų Lietuvos dešimtmečio“ žemės ūkio artelės veislininkė drg. Skirmontienė. (ELTA).

Nauja autobusų linija pradėjo veikti maršrutu Kaunas—Seredžius. (ELTA).

Neteisingo vadovavimo pasėkos

„Adomynės“ kolūkis — stambi žemės ūkio artelė. Čia yra visos sąlygos pakelti laukų derlingumą ir gyvulių produktyvumą. Tačiau žemės ūkio artelės ūkiniai-organizaciniai stiprėja lėtai. Kaip ir praeitais metais, lėtais tempais sudaromi sėklų fondai, nekovoja už aukštą sėklinių grūdų kondiciją. Sėkliniai aukštų kondicijų grūdai dažnai pavartojami ne sėjai, bet... sumalami. Vietoje jų pasėjami žemų kondicijų grūdai, ko pasekoje gautas žemas grūdinių kultūrų derlius. Tokių faktų yra nemaža. Štai, IV laukininkystės brigados sandėlininkas F. Čelkys ir I laukininkystės brigados brigadininkas A. Sanvaitis pavasario sėjai išdavė pusę tonos vasarinių „Gražučių“ veislės kviečių. Šie kviečiai buvo nuvežti į Taraldžių, Zoviškio ir net Utenos malūnus ir sumalti. Rudens sėjos metu dalis sėklinių žieminių kviečių, gautų iš „Aušros“ kolūkių, buvo išlaiduoti sėjai, bet kviečiai faktiškai subyrėjo į Zoviškio valcų kašį. Vietoje aukštų kondicijų grūdų, buvo pasėti paprasti grūdai. Aišku, kad apie aukštą grūdinių kultūrų derlių negali būti ir kalbos. Neatsitiktinai vasari-

nių ir žieminių kultūrų derlius „Adomynės“ kolūkyje nesiekia net 10 cent iš hektaro. Pastrodo, kad kolūktio pirmininkui P. Pilipavičiui savi interesai daug svarbesni už visuomeninius, ir jis su neapsakomu gobšumu tunka kolūkiečių, kolūkių sąskaita.

Kaip kolūktio valdyba kovoja už aukštų kondicijų sėklų fondų sudarymą? Tenka pripažinti, kad revizijos komisijos narys K. Čepėnas, sandėlininkai A. Sanvaitis ir S. Vilimas, vyr. sąskaitininkas V. Semėnas, kolūktio automašinos šoferis A. Balaišis ir kolūktio pirmininkas P. Pilipavičius ištisas dienas girtuokliauja, mažai rūpinasi tiesioginio darbo atlikimu. Dėl to prileidžiama grubių žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų. Štai, buožinis elementas Povilas Matulionis, gyvenęs Vadonių kaime, tebeiliko pas save kumelę ir erzilą, kuriuos naudoja asmeniniais reikalais, grobsto visuomeninį pašarą.

Siekiant toliau sustiprinti kolūkių ūkiniai-organizaciniai, būtina pakeisti vadovavimo stilių, konkrečiai vadovauti žemės ūkio artelei.

A. MATUOLYTĖ,
V. STANKUS

ATASKAITINIUOSE-RINKIMINIUOSE PARTINIUOSE SUSIRINKIMUOSE

Daugiau gilintis į kolūkinę gamybą

Marytės Melnikaitės vardo kolūkis yra pasiekęs kai kurių laimėjimų. Prie šių laimėjimų pasiekimo yra prisidėjusi ir kolūkio pirminė partinė organizacija. Kolūkio komunistai yra priešakiniai kovotojai už politinį ir ūkinį organizacinį kolūkio stiprinimą.

Savo pranešime kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Katinienė parodė partinės organizacijos pasiekimus laimėjimus, išskė daug rimtų trūkumų. Kolūkio partinė organizacija dar nepatenkinamai vykdo TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą. Gyvulininkystės produktyvumas nesiekia pusės nustatytą produktyvumo užduočių. Partinė organizacija silpnai kovoja už pašarų bazės sudarymą.

Rimtos kritikos susilaukė kolūkio gyvulininkystės fermų vedėjas jaunas komunistas K. Černius. Nurodė, kad fermų vedėjas K. Černius nesirūpina stambiais raguočiais ir jų prieaugliu, daug laiko praleidžia užsiimdamas savo asmeniniais reikalais. Ganiavos laikotarpiu iš visuomeninės bandos dėl fermų vedėjo kaltės dingo melžiama karvė, tačiau tas ne kiek nejaudina kolūkio vadovų.

Karvių melžėjoms G. Lapuzvienei, V. Kavoliūnei ir B. Buknytei fermų vedėjas neorganizuoja reguliaraus pašaro išdavimo. Melžėjai B. Buknytei susirgus, jos prižiūrimos karvės visą parą buvo nešertos ir nemelžtos. Tačiau kolūkio partinė organizacija nedarė žygių gyvulininkystės fermų vedėjo K. Černiaus darbo pagerinimui.

Kalbėję komunistai kritiko partinės organizacijos ir jos sekretoriaus A. Katinienės darbą už tai, kad partinė organizacija nesinaudoja visomis kontrolės teisėmis kolūkio gamyboje, nepatenkinamai gilinasi į žemės ūkio artelės gamybą.

Kolūkio pirmininkas komunistas J. Dorondovas silpnai vykdo partinius įpareigojimus. Šiais metais rudens arimo planas įvykdytas ne daugiau 50 proc. Iki šiol ne-naudojamos laukų trėšimui durpės. Kolūkis iki šiol mažai sodindavo bulvių ir daržovių. Gėdingai žemas laukų derlingumas, kuris nesiekia nė pusės planinių užduočių. Partinė organizacija priėmė kelius nutarimus, įpareigojančius kolūkio valdybą, pirmininką, komunistus imtis kon-

krečių užduočių laukų derlingumui padidinti. Tačiau šie nutarimai taip ir likdavo popieriuje. Toliau partinė organizacija nekontroliuoja, kaip šie įpareigojimai vykdomi.

Komunistai V. Ralickas, J. Dorondovas savo pasisakymuose nurodė, kad visus minėtus trūkumus galima būtų tuojau pašalinti, jei kolūkio partinė organizacija, jos sekretorius A. Katinienė skirtų daugiau dėmesio politiniam darbui kolūkiečių tarpe. Kolūkyje yra agitatorių kolektyvas iš 15 žmonių. Tačiau agitatorių kolektyvui partinė organizacija silpnai vadovauja, neduoda agitatoriams konkrečių įpareigojimų, nekontroliuoja jų vykdymo. Paskaitiniame darbe silpnai dalyvauja kolūkio vidurinės mokyklos mokytojai, kurie paskutiniu laiku neskaitytė kolūkiečiams nė vienos paskaitos einamojo momento klausimais. Bendrai, kolūkio inteligentija silpnai įtraukiama į visuomeninį darbą. Tai didelis partinės organizacijos darbo trūkumas. Partinė organizacija per mažą dėmesį skiria komunistų, nepartinio aktyvo mokymuisi. Silpnai mokosi pati pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Katinienė.

Kolūkyje yra gausi komjaunimo organizacija, kurią sudaro daugiau kaip 15 komjaunuolių. Tačiau komjaunimo organizacija nejaucia konkretaus partinio vadovavimo, yra nusišalinusi nuo einamojo momento uždavinių vykdymo. Iš visų komjaunimo organizacijos narių tik 3 dalyvauja kolūkio gamyboje. Komjaunuoliai neskiriami atsakingus darbo barus. Eilė komjaunuolių, kaip J. Inčiūraitė, A. Vasiliauskas, Z. Kaušpėdas, visai nedalyvauja gamybiname darbe.

Socialistinis lenktyniavimas — laidas visiems laimėjimams atsiekti, tačiau socialistinio lenktyniavimo vystymui partinė organizacija neskiria reikiamo dėmesio. Daugumoje socialistinio lenktyniavimo įsipareigojimai būna formalūs.

Diskusijose dalyvavę komunistai išskė esamus trūkumus kolūkio partinės organizacijos darbe, numatė priemones jiems pašalinti. Ypač daug dėmesys atkreiptas į politinio darbo sustiprinimą žemės ūkio artelės narių tarpe. Partinės organizacijos darbo pagerinimui priimtas konkretus nutarimas.

Z. RIMŠA

LKP Kupiškio rajono komiteto instruktorius

Pavyzdingas laiškinkas

Į Palėvenėlės ryšių agentūrą, nežiūrint nei šlapio kelio, nei blogo oro, kasdien atvyksta atsiimti spaudą „Mituvos“ kolūkio laiškinkas Pranas Marcinkevičius. Tą pačią dieną spauda įteikiama žemės ūkio artelės nariams. Kolūkiečiai, nesutrikdomai gaudami laikraščius ir žurnalus, noriai juos prenumeruoja. Beveik visi „Mituvos“ žemės ūkio artelės nariai yra užsisakę po laikraštį. Kai kurie jų, kaip Rudinskas, Vaitiekūnas ir kt., prenumeruoja net po tris-keturis laikraščius.

Gerai atliekamo darbo pasekoje, laiškinkas P. Marcinkevičius spaudos platinto užduotis ne tik įvykdo, bet ir žymiai viršija.

L. MATIUKAS

LITERATŲ BŪRELIS

Šimonių vidurinės mokyklos Salomėjos Neries vardo literatų būrelis — vienas iš aktyviausių. Jaunieji literatai savo susirinkimuose, įvykstančiuose kartą per dvi savaites, skaito savo kūrybos apsakymus, feljtonus, eilėraščius. Su puikiais referatais pasirodo literatai Gerulytė, Pašluostaitė ir kt. Neseniai buvo suruošti Gorkio „Motinos“ ir Ostrovskio „Audros“ aptarimai. Literatų būrelio nariai rengia vakarus kolūkiečiams, vietos inteligentijai. Marytės Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokinių tėvų susirinkime jaunieji literatai pasirodė su pjese „Sienlaikraštis“. Veikalo pastatyme aktyviai dalyvavo literatai Balys, Černiūtė, Dorondovaitė ir kt.

Neseniai jaunieji literatai pastatė programą „Juodpėnų“ kolūkio kolūkiečiams. Buvo suvaidinta dviejų veiksmų komedija „Mūsų gerasis“, padeklamuota eilėraščių, padainuota dainų apie šlovintąją Komunistų partiją, šviesų ir laimingą kolūkiečių gyvenimą ir pan. Programoje puikiai pasirodė E. Dorondovaitė, Vaidilas, Černiūtė, Adomėlis.

Jaunieji literatai, vadovaujami mokytojos E. Jonuškaitės, numato su programa nuvykti ir pas kitų kolūkių kolūkiečius.

V. ŠIMONAITĖ

TRUMPAI

(Iš skaitytojų laiškų)

DARBO PAVYZDĮ laukininkystėje bei kituose ūkiniuose darbuose rodo „Aukštaičių“ kolūkio pirmosios brigados kolūketis Jonas Vasiliauskas. Nežiūrint senyvo amžiaus, jis dalyvauja visuose darbuose, turi išdirbęs 324 darbadienius.

P. PETRAUSKAS

STROPIAI PRIŽIŪRI verslių fermą „Šetekšnos“ kolūkio I laukininkystės brigados kolūketis Antanas Jančys. Verseliai į dieną keturis kartus šeriami ir girdomi.

Ž. BALANDIS

GERAI PRIŽIŪRI arklius „Laukų spartuolio“ kolūkio trečioje laukininkystės brigadoje kolūketė J. Martinonytė. Arkliai rūpestingai šeriami, valomi.

T. ROŽYTĖ

SURUOŠĖ EKSKURSIJĄ į Panevėžį Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos chemikų būrelis, vadovaujamas mokytojos A. Balčiūnienės. Moksleiviai apėmė cukraus, spirito, muilo, aliejaus fabrikus.

A. GLUOSNIS

PASKAITĄ apie dėmėtąją šiltnę Kupiškio prekybos darbuotojams paskaitė Mokslių ir politinių žinių sklaidimo draugijos tikrasis narys gyd. V. Krasauskas. Paskaitoje buvo pateikta įdomių istorinių faktų, kiek daug žmonių aukų pareikalavo ši liga praėityje, ir kaip sėkmingai šiuo metu kovojama su ja Tarybų šalyje.

M. VARNĖNAS

Didelis dėmesys gyvulininkystės fermų mechanizavimui skiriamas Vilniaus rajono „Baltosios Vokės“ tarybintame ūkyje. Neseniai čia baigtas statyti kabamasis kelias nuo pašarų virtuvės į kiaulidę, pašarų virtuvėje įrengtas transporteris nuo šakniavaisių plovyklos į pašarų šaltintuvą, karvės melžiamos mechaniniu būdu. Nuotraukoje: karvės vidaus vaizdas „Baltosios Vokės“ tarybiniame ūkyje. Priešakiniam plane melžėja J. Kladovščikova melžia karvės mechaniniu būdu.

L. Meinerto nuotr.

(EITA)

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

Visapusiškai įdomautis žemės ūkio klausimais

Atsiliėpdami į TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą, rajono komjaunuoliai ir jaunimas įsijungė į kovą už Partijos ir Vyriausybės iškeltų uždavinių įgyvendinimą.

„Laisvės“ (pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius J. Liktaras), „Skodinio“ (sekretorius B. Indilaitė) ir kt. kolūkių komjaunuoliai ir jaunimas aktyviai įsijungė į kovą už tvirtos pašarų bazės sudarymą. Kolūkio jaunimui aktyviai dalyvaujant, „Laisvės“ kolūkyje virš plano pagaminta 338 tonos siloso. Kolūkio „Skodinos“ jaunuolė L. Sabaliauskaitė, dirbdama melžėjos pareigose, baigia pasiekti planinę primelžimo užduotį. Trečioje laukininkystės brigadoje techninių kultūrų auginimo grandis, vadovaujama grandininkės A. Vaitiekūnaitės, visame pasėlių plote išaugino aukštą cukrinių runkelių derlių.

„Aušros“ kolūkyje buvo sudaryta komjaunimo-jaunimo grandis, vadovaujama komjaunuolės M. Varkalytės, kuri augino cukrinių runkelių. Nuimtas derlius siekė iki 200 cnt iš ha.

„Stalino keliu“ kolūkyje gerai dirba statybos brigada, vadovaujama komjaunuolio P. Pučėtos.

TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarime numatyta sodinti bulves ir daržoves priešakinio būdu — kvadratinu-lizdiniu. Aukštą bulvių derlių išaugino „Neries“ kolūkio kolūkiečiai, pasodinę bulves kvadratinu-lizdiniu būdu. Čia komjaunuoliai ir jaunimas ėmėsi darbo propaguojant naują sodinimo būdą, patys aktyviai jame dalyvavo.

Didelį vaidmenį žemės ūkyje vaidina MTS. Mechanizatorių pagalba eilė kolūkių išaugina aukštus derlius. Komjaunuoliai-traktorininkai I. Fergizaitė, Ž. Gerulis, M. Mickevičiūtė ir kt. žymiai viršijo metinį užduočių planą. Tačiau dar ir MTS darbe buvo daleista stambių trūkumų. Mechanizatoriai nepakankamą pagalbą suteikė kolūkiams siloso gamyboje. Kupiškio MTS traktorinėmis siloso kapoklėmis įvykdė tik 70 proc. planinės užduoties.

Dėl to didelė dalis kaltės tenka ir MTS pirminei komjaunimo organizacijai.

Rajone yra visos sąlygos tinkamai vystyti žemės ūkį, visuomeninę gyvulininkystę, tačiau eilėje kolūkių šie galimybės panaudojami blogai. Dar ne visos komjaunimo organizacijos tapo kolūkinės gamybos padėjėjais, iniciatoriais, nesubūrė apie save plačių jaunimo masių. „Lukonių“, „Bugailiškių“ kolūkiuose neįvykdyti siloso gamybos planai, gyvuliai nepilnai aprūpinti pašaru. „Lukonių“ kolūkyje siloso gamybos planinė užduotis įvykdyta vos 70 proc. Šio kolūkio jaunimas nusišalino nuo dalyvavimo visuomeninės gyvulininkystės išvystyme. Eilėje kolūkių delsiama visuomeninės gyvulininkystės pastatų statyba, kaip kolūkiuose „Bugailiškių“, „Mituva“ (pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. B. Audickaitė), „Sakalas“ (sekretorius drg. N. Semionovas) ir kt. Šiuose kolūkiuose statyba vyksta neorganizuotai, neplaningai. Jaunimas statybiniuose darbuose dalyvauja pasyviai.

Dar visai mažas skaičius komjaunuolių dirba gyvulininkystės fermose, tačiau pirminės komjaunimo organizacijos neatkreipė į tai dėmesio. Per silpnai kolūkinėms komjaunimo organizacijoms vadovauja rajoninis komjaunimo komitetas. Atsakingi darbuotojai dar per silpnai apibendrina ir paskleidžia kolūkinės gamybos pirmųjų pasiekimus. Per silpnai propaguojami priešakiniai darbo metodai.

Komjaunimo komitetas turi pagerinti vadovavimą pirminėms komjaunimo organizacijoms, nukreipti jas į pastatytą TSKP CK rugsėjo Plenumo uždavinių įgyvendinimą, į kovą už tolimesnį žemės ūkio išvystymą. Tam pasiekti jaunimui yra visos galimybės, tik reikia, kad komjaunimo organizacijos imtų iniciatyvą į savo rankas, mobilizuotų visas jaunimo jėgas kolūkiuose partijos CK Plenumo iškeltų uždavinių įvykdymui.

B. PETRAUSKAITĖ
LLKJS Kupiškio rajono komiteto sekretorius

MUMS RAŠO

Kolūkio žiurkės

Genė ir Janė Mažyltės, gyvenančios Mičiurino vardo kolūkyje, Užubalių viename, vietos kolūkiečių žinomoms kaip antikolūkiniai elementai. Jos kolūkyje nedirba, grobsto visuomeninius javus, cukrinius runkelius, užsiima naminės degtinės ir alaus gamyba bei spekuliacija. Genės ir Janės Mažylčių tėvai — buožiniai

elementai. V. Mikalajūnas, kuriam tiesioginiai priklauso kovoti su spekuliantais, nešima priemonių kolūkinio darbo kenkėjoms Genėi ir Janėi Mažyltėms sudrausti, bet pats būna dažnu jų svečiu. Mičiurino vardo kolūkio nariai pasipiktinę šių darbo trukdytojų veiksmais.

V. BARKAUSKAS

Ką veikia namų valdyba?

M. Gorkio gatvėje esančiam gyvenamajam namui № 57 būtinai reikalingas remontas. Bute № 1 išpuvę langai, bute № 2 — nėra geros krosnies. Dar blogesnė padėtis bute № 3. Čia durų, galima sakyti, visai nėra, lubos keliose vietose įlūžę. Grindys iš rūsio paremtos atrama. Namų valdyba, vykdydama šiame bute remontą, atremontavo tik krosnį; remontas atliktas nekokybiškai, iš blogos medžiagos. Ne geresnė padėtis ir kituose butuose. Butas № 4 labai šaltas, ir gyventojams su mažais vaikais neįmanoma gyventi. Visiškai bloga padėtis bute № 5. Šio buto gyventojas iš vieno kambario turėjo išsikelti, nes įlūžo lubos. Taip pat šio buto visiškai sulūžę langų rėmai, pro kuriuos švilpia vėjas. Tokia bloga gyvenamojo namo, kuriame gyvena virš 10 žmo-

nių, padėtis nė kiek neįdina namų valdybos.

Mes ne kartą kreipėmės į namų valdybą, prašydami atlikti šio gyvenamojo namo remontą. Tačiau be „palaukite“, mes nieko daugiau ir negirdėjome. Mūsų pareiškimas buvo apsvaistytas, pripažinta, kad gyvenamajam namui Gorkio gatvėje № 57 būtinai reikalingas remontas, ir namų valdytojas A. Kononovas įpareigotas imtis priemonių remonto atlikimui. Tačiau A. Kononovas po kurio laiko surašė puiką ataskaitą apie atliktą remontą, nors iš tikrųjų jis ir nepradėtas. Kada, pagaliau, miesto komunalinio ūkio skyrius pradės gyvenamojo namo № 57 remontą?

Namų № 57, esančio Gorkio gt., gyventojai:

J. BARZDŽIUKAS, J. BIMBA, B. JONAVIČIŪTĖ, O. VĖTIENĖ, A. VICKUS

Be kontrolės

„Palangos“ kolūkyje gyvenantis nekolūketis P. Podžiūnas grobsto kolūkio visuomeninį turtą. Anksčiau jam priklausiusiam tvarte stovi visuomeniniai arkliai, kuriuos šeria kolūketis P. Pajarskas. Dėl kolūkio valdybos nebudrumo, P. Podžiūnui patikimi arklidės raktai. Tuo pasinaudodamas P. Podžiūnas naudoja visuomeninius arklius asmeniniais tikslais, grobsto pašarus. Štai,

apinatavus pašarus tik po suvežimo ir prieš perdavimą šėrimui, pasirodė, kad trūksta daug pašarų. Pasirodė, kad pastatai su pašarais buvo neužrakinti, ir P. Podžiūnas nemažai pašaro išgrobstė.

Žemės ūkio artelės nariai yra pasipiktinę visuomeninio turto grobstytojo P. Podžiūno darbais ir reikalauja, kad kolūkio valdyba savivaliautoją sudraustų.

B. ŽVAGUITIS

IŠ NEPASKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Redakcijai pristatame laiške „Laukų spartuolio“ kolūkio kolūkiečiai rašė, kad kolūkio gyvulių fermos vedėjas Juozas Mikšys pasisavino 67,4 kg visuomeninių

vilnų, gautų šiais metais. Pasiuntus gauto laiško nuorašą rajono prokuratūrai, gautas atsakymas, kad J. Mikšys patrauktas baudžiamojon atsakomybėn.

Kostromos sritis. Užsiėmimai Kostromos rajono „12-jo Spalio“ kolūkio ratelyje TSKP istorijos trumpajam kursui studijuoti.

L. Porterio nuotr.

[TASS].

Pas Rusnės žvejus

Rusnė — nuo seno pagarsėjęs žvejų miestelis. Jei pasenęs žvejys nepajėgia daugiau pakelti irklą, traukti tinklą, — jį pakeičia sūnus. Ir taip kartų kartos tęsia garbingą žvejo darbą. Puikios čia gamtos sąlygos žvejybai. Iš vienos pusės žuvingi Nemuno ir jo intako — Virvytės žiotys, o iš kitos pusės — turtingos pramoninė žuvimų Kuršių marios.

Iš pagrindų pasikeitė žvejų gyvenimas Tarybų valdžios metais. Supratę kolektyvinio žvejybos būdo pranašumą, žvejai susibūrė į artelę, kuriai davė įžymaus Vokietijos komunistų partijos vado ir tarptautinio darbininkų judėjimo veikėjo Ernesto Telmano vardą.

Per penkerius metus, komunisto Budrio vadovaujama, artelė pasiekė puikius gamybinius laimėjimus, pasidarė milijonieriumi. Dahar jau nebematyti primityvių žūklės įrankių. Juos pakeitė moderniški tarybinės gamybos buksyrai, motorinės valtys, kelių šimtų metrų traukiamieji tinklai, taip vadinamieji pasyvūs — statomieji tinklai bei kita gausi ir naujoviška žūklės technika. Taip pat didelę paramą motorlaiviams ir kitais žūklės įrankiais artelėi sutei-

kia Nidos motorinė žvejybos stotis.

Pirmieji savo įsipareigojimus įvykdė Rusnės pirmoji ir Rusnės antroji žvejybinės brigados, vadovaujamos Aleksandro Osionovo ir Balio Antanavičiaus. Pirmoji brigada metinį planą įvykdė 147, antroji — 118 procentų. Priešakinių brigadų pasiekimai paskatino ir kitus žvejus. Ir štai, spalio 12 dieną visą Rusnės miestelį aplėkė džiūgi žinia: artelė įvykdė metinį žuvies sugavimo planą. Tai buvo didelė šventė žvejams.

... Mes pabuvojome Rusnės antrosios brigados aštuntoje grandyje, kuri metinį planą įvykdė 213 procentų. Grandininkas Mikas Žukauskas, turįs 21 metų žūklės stažą, su pasididžiavimu papasakojo apie pasiektus laimėjimus, apie geriausius grandies žvejus. Grandies nariai Andrius Balsiukas, Kostas Triušauskas, Juozas Naujokas — seni ir prityrę žvejai. Jie žuvalų bet kokiomis oro sąlygomis, puikiai išnaudoja žūklės įrankius, turi „uoslę“, kaip sako seni žvejai, aptikti gausius žuvies telkinius. Grandis davė valstybei didelių kiekių viršplaninės žuvies.

Žvejai gyvena pasiturinčiai ir kultūringai. Vien tik tai už žuvies sugavimo plano viršijimą antrame ir trečiame ketvirtyje jiems išmokėtos premijos daugiau kaip 200 tūkstančių rublių. Štai, žvejo Miko Žukausko šeimos minimalinis uždarbis — 2 tūkstančiai rublių į mėnesį.

Telmano vardo žvejai pagal žuvies sugavimą trečiame ketvirtyje užėmė pirmąją vietą respublikoje. Jie pirmąją ir ketvirtąją ketvirtyje įvykdė metinį planą ir apsvaistę savo galimybes, žvejai iki metų galo įsipareigojo duoti darbo žmonėms dar 2 tūkstančius centnerių viršplaninės žuvies. Toks yra žvejų indėlis vykdančiam TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo iškeltus uždavinius.

Žvejybos tempai auga. Žvejojama ne tik dieną, bet ir naktį. Kasdien į žuvies priėmimo punktus pristatoma vis daugiau ir daugiau centnerių viršplaninių sterkių, karšių, menkių, žobrių, lydekų.

... Sutemos. Viena po kitos vorele atitola nuo kranto valtys, barkasai. Jie skuba į naktinę žūklę. Motorų užsėsys tilsta.

Laimingo plaukiojimo ir sėkmės, Rusnės žvejai!

B. ŠIMKUS

ZOOTECHNIKO PATARIMAI

Siloso naudojimas šėrimui

Geras silosas, kaip ir ganyklinė žolė, aprūpina gyvulius reikalingomis maisto medžiagomis, visų pirma baltymais, mineralinėmis medžiagomis ir vitaminais. Todėl silosu gyvulius reikia šerti per visą žiemą. Geras silosas yra puikus pašaras visiems gyvuliams. Yra nustatyta, kad silosu šeriamos karvės žymiai pakelia pieno kiekybę ir kokybę. Tačiau, šeriant karves silosu, reikia prisilaikyti šių taisyklių.

Karvės turi būti įpratintos ęsti silosą. Nepratusios ęsti siloso karvės pradžioje jo nenori, tačiau, kelioms dienoms praslinkus, apsipranta su siloso skoniu ir noriai jį ęda. Todėl iš karto duodama 1—2 kg siloso, kasdien davinį didinant iki buitinių normų. Davinį reikia didinti palaipsniui, todėl, kad karvės, gaudamos iš karto didesnę kiekį, pradeda viduriuoti, sumažėja jų produktyvumas. Silosas tinkamas šėrimui tik šviežias. Siloso liekanos loviuose greit pradeda gesti, ir toks silosas yra pavojingas gyvulio sveikatai. Todėl reikia stropiai žiūrėti, kad loviuose nerūgštų nesuėsto siloso liekanos. Lovius reikia dažnai valyti bei plauti. Pienas sugeria kvapus. Sugeria jis siloso kvapą, ir mažinama pieno kokybė. Todėl negalima laikyti siloso atsargų tvarte. Silosą pieno galvijams reikia šerti tik po melžimo. Reikia kreipti dėmesį į veršingų karvių šėrimą silosu. Paskutiniame veršingumo mėnesyje galima duoti tik po 3—4 kg siloso, o dvi savaites prieš apsiveršavimą

— siloso visai neduoti. Karvėms apsiveršavus, po savaitės pradedamas duoti silosas mažais kiekiais, palaipsniui didinant davinį. Silosuotame pašare, kaip žinoma, yra daug rūgšties. Toji rūgštis gyvulio kūne jungiasi su kalcio kalciumu ir tuo būdu juos ardo. Todėl, duodant karvėms didesnius siloso kiekius, naudinga duoti per dieną 40—60 gramų smulkios kreidos. Geras silosas yra puikus pašaras ir galvijų prieaugliui. Duodant jiems silosą, ypatingai svarbu žiūrėti švaros, nes jaunas organizmas yra labai jautrus. Silosas turi būti geros kokybės, loviai — dažnai valomi, kitaip — prieauglis gali sunkiai susirgti viduriais. Prieauglis silosu pradedamas šerti nedideliais kiekiais nuo 3 mėnesių amžiaus. Šio amžiaus veršiukai gauna jo tik po 200—400 gramų per dieną. Duodamo siloso kiekiai yra palaipsniui didinami, ir 6 mėnesių veršiukui galima jo duoti jau po 6—7 kg į dieną, o metiniam prieaugliui — net iki 12 kg. Bet atsargumo dėlei duodama ne daugiau 8 kg per dieną. Tačiau, turint daug visiškai gero siloso, galima drąsiai jo davinį didinti. Kartu su silosu kiekvienam veršiukui reikia duoti per dieną po 15—20 gramų kreidos. Dažnai silosas duodamas buliams. Tačiau buliams daug siloso, kaip ir kitų sultingų pašarų, duoti negalima. Didžiausias galimas davinys yra: mažam buliui — 5 kg, dideliui — 8—10 kg per dieną. Ays labai mėgsta silosą ir, paly-

ginti su savo svoriu, labai daug jo suėda. Suaugusioms avims duodama po 3—4 kg siloso per dieną, o ęriukams, priklausomai nuo jų amžiaus, — 400—500 gramų.

Arkliai yra labai jautrus gyvuliai, dažnai serga viduriais ir todėl gauna paprastai tik lengvai virškinamą aukštos kokybės pašarą. Jiems galima duoti silosą tik tuo atveju, jei silosas yra geros kokybės. Bet ir visiškai gero siloso arklams negalima duoti daugiau kaip 3—4 kg per dieną. Labiausiai tinka arklams geras ankštinių arba ankštinių-varpinių mišinio silosas. Kumelėms siloso geriau višiška neduoti, nes nuo siloso jos gali išsimesti. Po atsivedimo, palaipsniui pratinus, silosu galima šerti ir kumeles.

Iš darbo pirmųjų patirties žinoma, kad silosas tinka ir kiaulėms šerti. Kiaulėms geriausiai tinka silosas, pagamintas iš ankštinių arba ankštinių-varpinių augalų. Kiaulės — jautrios rūgščiai. Todėl jos prie siloso pratamos palaipsniui, pradedant nuo 200—300 gramų davinio per dieną ir didinant jį iki 2—3 kg. Paršingoms kiaulėms paskutinį mėnesį prieš paršavimąsi siloso norma sumažinama per pusę, o prieš pat apsisparšavimą siloso visai neduodama. Prisiilant šeriant gyvulius silosu šių taisyklių, gyvuliai apsaugomi nuo pavojingo jų sveikatai viduriavimo, sparčiai kyla jų produktyvumas.

J. ČEPELIS

Mičurino vardo kolūkio zootechnikas

KAPITALO ŠALYSE

JAPONIJA

(Informacija)

Japonija yra viena iš kaimyninių Tarybų Sąjungai valstybių Tolimuosiuose Rytuose. Tai salų valstybė. Japonijos salos taip pat yra artimoje kaimynystėje su liaudies Kinija ir Korėjos Liaudies Demokratinė Respublika.

Šalyje gyvena apie 85 milijonai žmonių. Valstybės sostinė Tokio miestas—stambus pramonės ir prekybos centras.

Japonija yra konstitucinė monarchija. Naujoji konstitucija, kurią parlamentas patvirtino 1946 m., šiek tiek apribojo imperatoriaus valdžią.

Japonija išsivysčiusi kapitalistinė šalis, su išlikusiomis feodalizmo liekanomis, ypač žemės ūkyje.

Japoniškųjų militaristų suirutė 1945 m., kuriame lemiamas vaidmuo priklausė Tarybų Sąjungai, sudarė visas galimybes taikiam ir demokratiniam šalies vystymuisi. Susidarė sąlygos taikai nustatyti Tolimuosiuose Rytuose. Tačiau tai visiškai nepatiko JAV valdantiems sluoksniams.

Militaristinei Japonijai kapituliavus, jie tuojau pat ėmėsi kurso į paversti kariniu placdarmu Tolimuosiuose Rytuose. Amerikos imperialistai klastingai pažeidė karo bei pokarinio laikotarpio sudarytus tarp sąjungininkų susitarimus paversti Japoniją taikinga, demokratinę, nepriklausoma valstybę.

Visos amerikinių okupantų priemonės yra persunktos siekimo įsiviešpatuoti šalyje. Jie primetė Japonijai separatinę Sanfrancisko „taikos sutartį“, „saugumo paktą“, „administracinį susitarimą“, paversdamos šalį priklausoma nuo Amerikos monopolijų. Japonų tauta pateko į jungią amerikinei kariaunai, kuri pastatė salose daugiau kaip 700 karinių bazių. Iš Japonijos teritorijos buvo vykdomi aviacijos antskrydžiai prieš taikius Korėjos miestus ir kaimus. Japonijos apginklavimas, kurį vykdo Amerikos valdantieji sluoksniai paklusniai Josidos vyriausybei remiant, veda į vienpusišką nacionalinės ekonomijos vystymąsi. Dėl karštingo karingės gamybos augimo mažėja taikų pramonės šakų gamyba. To išdavoje nedarbas pasiekė neregėtą Japonijos istorijoje mastą. Šalyje yra 10 milijonų bedarbių ir pusiau bedarbių.

Japonijos šachtininkų pergalė

PEKINAS (TASS). Agentūra Sinchua perduoda iš Tokio pranešimą, kad Japonijos bendrovės „Micui“ šachtininkai laimėjo kovoje prieš masinius atleidimus, kurie vyko nuo rugpjūčio 7 d. iki lapkričio 27 d. Bendro-

Amerikiečių okupuotoje šalyje plačiai naudojamas vergų ir vaikų darbas. Darbo diena tęsiasi 10—15 valandų. Realusis darbininko darbo užmokestis šiuo metu sudaro tik pusę prieškarinio. Kyla kainos. Trūksta butų. Kukulaisiais apskaičiavimais Japonijoje 4 milijonai žmonių serga tuberkulioze. Dėl darbo žmonių materialinių sunkumų padažnėjo savižudybės.

Ne geresnė ir valstietijos padėtis. Apie 70 procentų žemės ūkių yra priversti vergovinėmis sąlygomis nuomoti žemes pas dvarininkus.

Dvarininkų savivalė, milžiniškos rinkliavos taip nuskurdo kaimo gyventojus, kad vaikų ir merginų pardavimas į vergiją tapo įprastiniu reiškiniu. Net aiškiai sumažintais Japonijos policijos duomenimis pernai buvo užregistruota 11 tūkstančių vergų prekybos atvejų.

Japonų tauta vis aiškiau supranta, kad susidariusi padėtis yra tiesioginis amerikinių okupantų ir jų bendrininkų—japoniškųjų reakcionierių viešpatavimo šalyje rezultatas.

Į kovą prieš amerikine okupaciją, už taiką, laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę įsijungia vis platesni gyventojų sluoksniai. Šalyje vyksta galingi darbo žmonių streikai. Jei 1951 m. streikavo 6 milijonai žmonių, tai 1952 m. vien penkiuose visuotiniuose streikuose dalyvavo 12,5 milijono žmonių. 1953 metams taip pat yra būdingas nuolatinis streikų judėjimo augimas.

Šalies darbininkų klasės avangardas—Komunistų partija yra ta jėga, kuri, slaudžiant policijos represijoms ir terorui, sutelkia Japonijos darbo žmones ir vadovauja jų kovai už gyvybines teises, už taiką ir nacionalinę nepriklausomybę.

Sveikosios japonų tautos jėgos vis geriau supranta, kad reikia įveikti esamas kliūtis ir apginti šalies nacionalinę nepriklausomybę. Jos supranta, kad tik tokiu būdu galima užtikrinti taikų savo tėvynės vystymąsi, užtikrinti būtinus užsienio politikos ir visiškai prieinamus ekonominius ryšius su kaimyninėmis valstybėmis. Priemonės, kurių imsis Japonija, ženglama šiuo keliu, sutiks Tarybų Sąjungos ir visų taikingųjų tautų prijųatimą ir paramą.

Draugystė varden taikos

Lapkričio mėnesį Vokietijos Demokratinės Respublikos miestuose ir kaimuose vyko Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo, kurio šūkis buvo stiprinti draugiškus ryšius ir bendradarbiavimą tarp abiejų šalių tautų. Mėnuo buvo stambus įvykis Vokietijos Demokratinės Respublikos gyventojų gyvenime. Vokiečių tauta laikė draugystę su TSRS tautomis svarbiausiu veiksmu, taikai išsaugoti ir sustiprinti, galinga atrama savo kovoje už vieningą, demokratinę, taikingą Vokietiją.

„Draugystė su Tarybų Sąjunga—gyvybiškai svarbus klausimas vokiečių tautai“. Šiuo šūkiu vyko visos mėnesio priemonės—darbo žmonių susirinkimai ir mitingai, darbininkų, valstiečių, inteligentijos atstovų, aplankiusių Tarybų Sąjungą, pasisakymai. Iš TSRS į Vokietijos Demokratinę Respubliką mėnesio proga atvyko kultūros veikėjų delegacija. Ją sudarė mokslininkai ir gamybos novatoriai, kolūkiečiai ir artistai. Visur, kur tik pasirodydavo tarybinės liaudies pasiuntiniai, jie buvo nuširdžiausiai priimami.

Mėnuo su nauja jėga parodė, kad draugystės su Tarybų Sąjunga idėja giliai įstrigo į vokiečių tautos sąmonę. Tik lapkričio mėnesį į Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystės draugiją įstojo daugiau kaip 100 tūkstančių naujų narių.

Tarybiniai pasiuntiniai visur matė kaip VDR darbo žmonės skiria visas savo jėgas didžiajam naujojo gyvenimo statybos procesui, kaip respublikoje kuriami visos vokiečių tautos nacionalinės vienybės pamatai demokratinėje, taikingoje valstybėje. Jie matė praktinius rezultatus naujojo VDR vyriausybės ir Vokietijos vieningosios socialistų partijos kurso, kurio tikslas toliau stiprinti respubliką politiniu ir ekonominiu atžvilgiu, žymiai pagerinti gyventojų gyvenimo sąlygas, suartinti ir nustatyti abiejų šalies dalių vokiečių savitarpio supratimą, ir, kuris tuo būdu, leidžia siekti Vokietijos vienybės demokratinio pagrindu.

Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystė kuriama ant tvirtų pamatų. Jos gaivinanti jėga sudaro abiejų šalių tautų savitarpio interesai ir bendra kova už taiką.

Kolonijinė Afrika bunda

Anglų valdžios organai rimtai susirūpinę nacionalinio išsivadavimo judėjimo augimu savo afrikinėse kolonijose. Lapkričio 30 d. jie nuvertė stambiausios Ugandos provincijos čiabuvių karalių Bugandy ir įvedė ten nepaprastą padėtį. Šiuos represinius veiksmus sukėlė tai, kad

aukščiau nurodytas čiabuvių karalius, liaudžiai reikalaujant, pasisakė už nepriklausomybės suteikimą Ugandai.

Uganda—viena iš Anglijos kolonijų Rytų Afrikoje—yra medvilnės tiekėjas Anglijai. Baisus skurdas, tamsumas ir obskurantizmas apibūdina šios kolonijos gyventojų gyvenimo sąlygas. Štai vienas iš iliudinių neseniai pateiktų užsienio spaudoje pasisakymų—„Kelias tojas mato prieš save siaubingą vaizdą: žmonės, panašūs ne į žmones, o į skeletus—šmėklas, apsirengę kažkokiais skarmalais. Kiekviename žingsnyje—luoši, prašantieji išmaldos. Juos dar pačiame anizlaus gražume sužalojo savivaliavimas ir tikrai katorgiškas darbas...“

Ugandoje, kaip ir kitose anglų kolonijose Afrikoje, valstietį smaugė smaugia žemės neturėjimas. Visas geriausias žemes yra užėmę baltieji kolonizatoriai. Nuo gimimo iki pat mirties Ugandos čiabuvis, augantis medvilnę, yra apraizgytas baltųjų palūkininko skolų tinklais. Jis atiduoda jam du trečdalius surinkto derliaus—trečdalį už skolą ir trečdalį mokėdamas procentus. Ne mažiau kaip ketvirtadalis derliaus nueina į kolonizatorių kišenes įvairių rinkliavų pavidalu.

95 procentai vietinių Ugandos gyventojų neraštingi. Yra šimtai kaimų, kur nežinoma apie jokią medicininę pagalbą. Epidemijos, — šie neišvengiami bado ir skurdo palydovai,—kasmet pakerta dešimčių tūkstančių gyventojų gyvybę.

Bet dabar ir Ugandoje, — kuri dar neseniai buvo viena iš labiausiai užgultų Anglijos kolonijų, — liaudis kyla nacionalinio išsivadavimo kovai. Jai vadovauja darbininkų klasė, kuriai atstovauja medvilnės plantacijų, medvilnės valymo ir cukraus gamyklų bei kitų įmonių darbininkai. Apie darbininkų klasę telkiasi ir valstietija. Didelę reikšmę aktyvizuojant šią kovą turi įvykiai kaimyninėje su Uganda kolonijoje—Kenijoje. Ten jau daugiau kaip metai anglų kariuomenė faktiškai veda nepaskelbtą karą prieš nacionalinio išsivadavimo judėjimą. Nepaisant kruvino teroro, anglų kolonizatoriams nepavyksta paklupdyti Kenijos liaudį. „Kenijoje, — skundžiasi „Manchester Guardian“, — mes esame tiek pat toli nuo tikslo, kaip ir prieš metus“.

Dabar nubudo ir Uganda. Jos liaudis, kaip ir viso Afrikos žemyno tautos, vis aiškiau supranta, kad tik nacionalinės nepriklausomybės iškovojoimas įgalins ją likviduoti skurdą ir kolonijinę priespaudą.

V. CHARKOVAS

SPORTAS

Sporto kolektyvo susirinkimas

Šiomis dienomis Adomynės septynmetėje mokykloje įvyko sporto kolektyvo „Viešulas“ narių susirinkimas, kuriame pranešimą padarė kolektyvo pirmininkas Alf. Kurkulis. Jis savo pranešime atžymėjo kolektyvo pasiektus laimėjimus rudens sporto sezono metu, o taip pat ir trūkumus, kuriuos išgyvendinus žymiai pagerėtų kolektyvo sportinė veikla. Pranešėjas nurodė, kad kolektyvas vystė užklasinį darbą, ypač krepšinio bei lengvosios atletikos srityje, buvo aprūpintas sportiniu inventoriu, daugiamis mokinių aktyviai dalyvavo sportinėje veikloje. Tačiau A. Kurkulis šalia to pažymėjo, kad dar ne visi mokiniai įtraukiami į sportinę veiklą, kad sporto kolektyvo taryba mažai domėjosi tinklinio sekcijos darbu, ko pasekoje rajono pirmenybėse berniukų komanda pasirodė žemiau savo galimumu.

Po A. Kurkulio pranešimo buvo išklausa eilės sekcijų pirmininkų pasisakymai apie sportinę veiklą. Lengvosios atletikos sekcijos pirmininkas L. Arūna pastebėjo, kad eilė mokyklos mokinių, kaip G. Mikalauskaitė, J. Žilinskas, O. Jančytė, E. Dilytė ir kt., mažai dalyvavo rudens sporto sezono, lengvosios atletikos veikloje. Tinklinio sekcijos pirmininkas A. Magylaitė taip pat atžymėjo, kad mergaitės pasiekė aukštesnių rezultatų tinklinio srityje, negu berniukai, nes jos daugiau domėjosi šia sporto šaka, ją labiau pamėgo. Ji kritikavo tuos mokinius, kurie mažai kreipia dėmesio į sportą. Buvo iškelta ir gabių sportininkų, kaip P. Valeikaitė, A. Motiejūnaitė, R. Bumblytė, V. Poškevičiūtė, D. Vaičiūtė.

Krepšinio sekcijos pirmininkas A. Semėnas savo pasisakyme nurodė, kad mokykloje iškilo tokios gabios krepšininkės, kaip šeštokės A. Motiejūnaitė, A. Magylaitė, K. Jakutytė, septintokės D. Vaičiūtė, V. Poškevičiūtė, penktokės R. Bumblytė, Tamošiūnaitė ir kt. Nekurie berniukai sistemingų treniruočių dėka yra neblogini krepšininkai, kaip A. Kurkulis, J. Šilinis, J. Juozevičius.

Susirinkime pasisakęs šaškių—šachmatų sekcijos pirmininkas Jonas Jančys apžvelgė tuos pasiekimus, kurie priklausė šaškių—šachmatų sekcijai. Nuo mokslo metų pradžios sudaryta šaškių—šachmatų sekcija veikia gerai, eilė mokinių pasirodė kaip gabūs šaškininkai; tai J. Šilinis, A. Jončys, A. Motiejūnaitė ir kt.

Visais svarstytais klausimais susirinkimas priėmė atitinkamą nutarimą.

S. ŽEMAITIS

Adomynės septynmetės mokyklos fizinio auklėjimo dėstytojas

Redaktorius S. ZAUKA